

алаи въ Одринъ и 6) ерменци-турко-фили, имената на които не можахме да узнаемъ.

Бълѣжка. Поляцитѣ — емигранти бѣха противъ българскитѣ революционни движения, понеже ги смѣтаха за дѣло на руската дипломация. Тѣ приемаха да служатъ при „черния кабинетъ“ на Али-паша не толкова за пари, отколкото за идея — отъ патриотизъмъ; гърцитѣ сж служили при „черния кабинетъ“ и за пари и отъ патриотизъмъ, а ерменцитѣ само за пари и за ордени.

Прѣвъ мѣсець юли 1868 год., агентитѣ на „черния кабинетъ“ се разшѣтели по Романия, Сърбия и България, но отъ първитѣ имъ мѣсечни рапорти се разбрало, че тѣ не могатъ да откриятъ „тайното нѣщо“, понеже, като чужденци, нѣмали нужния достѣпъ между срѣдата на емигрантитѣ, живущи въ васалнитѣ княжества, и между младежитѣ въ България. За успѣха на „тайното и благородно дѣло“ нужни били нѣколко тайни агенти отъ *българско происхождение*. Али паша, министѣра на външнитѣ дѣла, си вспомнилъ за българина *Манолъ-ефенди*, и го поканилъ на „тайната държавна трапеза“. Манолъ-ефенди приелъ, но съ условие да му се отпусне безотчетно суммата *три хиляди лири*. Исканата сумма била отпусната отъ надлежното мѣсто; *Манолъ ефенди* билъ назначенъ за помощникъ и съвѣтникъ на *Шнайдеръ-ефенди*, а въ сѣщо врѣме се и считалъ за *началникъ* на шпионитѣ отъ българско происхождение.

Бълѣжка. Манолчо-ефенди — Манолъ Ивановъ — е родомъ отъ Ст. Загора. Отъ 1854 — 64 год. той е билъ единъ отъ първитѣ търговци въ *Бал.-Кипанъ* — Цареградъ. Прѣвъ 1862 год. го съсипалъ единъ сждебенъ процесъ отъ *14 хиляди лири*, заведенъ между него и Хр. *Тъчилешевъ*. Отъ фалитъ (банкрутъ) Манолъ Ивановъ станалъ адвокатъ; въ качеството си на адвокатъ той се запозналъ лично съ Али-паша.

Манолчо-ефенди е единъ отъ първитѣ дѣйци на *българската уния*; плащали му по 20 лири мѣсечно отъ „братството“ въ Цареградъ за да поддържа и проповѣдва между българитѣ *унията*. Чрѣвъ Манолчо-ефенди Али-паша тайно насърдчавалъ българитѣ — унииати за